Ч. 129. Субота 22 (9) червня 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Рада державна. — З парляментарних комісий. Положене на Угорщині.

На передвчерашнім засіданю палати послів принято закон о службовій прагматиці в другім і третім читаню, а відтак приступлено до другого читаня войскових предложень. Референт Зоммер вказав на те, що ніхто не може брати відвічальности на себе за те, аби войскові предложеня знов пустити на подув бурі в угорскім соймі; відтак вичислив ріжні полекші заключені в предложеню.

П. Ґрос заявив, що німецкий народний Союз буде голосувати за войсковим предложенем зі взгляду на дволітну войскову службу, на полекші для населеня, які подає єму новий закон та зі взгляду на конечність скріпленя армії, аби Австрия могла відповісти своїм обовязкам союзничим.

П. Жітнік заявив, що Словінці будуть голосувати за законом, але домагають ся скороченя часу служби в маринарці. В тім самім дусі промовляв і хорватский посол Бянкіні.

На тім відложено наради до слідуючого засіданя.

У вчерашній дебаті над войсковим предложенем забрав голос голова Українського Союза пос. др. Кость Левицкий. Бесідник обговорив значінє цісарского акту для українського народу та при кінци заявив, що не уступаючи зі свого опозицийного становища, Український Союз виїмково голосувати буде тепер за войсковим предложенем.

Промовляли відтак пос. Ґерман іменем польского Кола і п. Крамарж. По его промові ґенеральну дискусию замкнено і вибрано ґенеральних бесідників. По їх промовах і промові референта меншости п. Ляйтнера, наради перервано і закрито засіданє. Слідуюче нині.

Комісия фінансова радила над предложенем о клясовій льотериї. Міністер Залеский підніс, що не може згодити ся на рівночасну зміну числової льотериї на клясову. Дохід з числової льотериї виносив 20 міліонів корон річно, а закон про клясову льотерию є так сконструований, що коли дохід з неї буде виносити 20 міліонів, то числова льотерия упаде сама собою. В міру зросту доходу в клясової льотериї, будуть звивані льотерийні колектури, знесе ся підвисшене ставок та заведе ся обмежене числа тягнень. Міністер не годить ся також на те, щоби виграні виплачувано в рентових облігациях.

Посол Діяманд поставив додаткове внесенє до 2 уступу закона, що ціна льосу не може перевисшати квоти 10 корон, а також, що в протягу року не може бути більше тягнень як 10.

Відтак зголосив додаткове внесенє до 11 уступу, щоби ті, що схочуть продавати льоси на рати, були карані гривною від 100—500 корон. Вкінци предложив резолюцию з візванем до правительства, щоби особи, заняті в дотеперішних колектурах числової льотериї, були заняті також і в колектурах клясової льотериї.

Комісия ухвалила внесенє п. Тафта, щоби числова льотерия була постепенно знесена до 10 літ. Инші поправки відкинено. Принято резолюциї п. Віста, в справі переведеня студий над льотерийною системою щадничих кас для Австриї та в справі призначеня одної пятої доходу netto на суспільне обезпечене, як також резолюцию посла Діяманда, що до осіб занятих в дотеперішних колектурах. Референтом вибрано п. Убрана.

На засіданю комісиї зелізничої поставив пос. Гайне слідуючу резолюцию: Взиває ся правительство, щоби в цїли запевненя покритя коштів виконаня проґрами зелізничих інвестиций з застереженєм піднятя зелізничої позички у відповідній хвили, вставило передусім на рік 1913 до буджету першу рату в сумі 140 міл. кор. При переведеню сеї інвестицийної проґрами, а особливо при ужитю призначених на се кредитів має міністерство торговлі одержати як найбільшу свободу діланя. Пос. Колішер та Еленбоґен полемізували в виводами шефа секциї Еноля та підносили конечність та

8)

ДВОБІЙ.

Дещо з єго історії і характеристики.

(Написав К. Вербин).

(Конець).

Прийшла була пора двобою і оба противники станули проти себе. Дивним дивом не міг капітан утаїти якогось зворушеня, підчас коли Мр. Тейбль позіставав такий спокійний і байдужний, як колиб то розходило ся о якусь невинну забаву.

— Чи пістолети ще не набиті? — спитав він шептаючи свого приятеля.

Приятель Річард став не без причини неспокійним, бо дійсно не удалось єму довести до того, щоби пістолети були набиті сліпими набоями. Але він не мав відваги сказати то приятелеви, бо бояв ся, що той відступить від двобою і тим способом зробить нечесть собі самому і своїм товаришам.

Капітан яко обиджений мав право перший стріляти, але хибив. Відтак стріляв его противник, але також не поцілив. Друга куля капітана лиш легко шарнула по лици Мр. Тейбля, але той, маючи то переконане, що пістолети понабивані сліпими набоями, не відчув того зовсім. Але другий вистріл Мр. Тейбля зранив так сильно капітана в руку, що двобій признано закінченим.

Зі всіх боків приступили до Мр. Тейбля, щоби єму поґратулювати его непохитної холоднокровности. Молодий мужчина аж не знав, що собі робити з радости.

— А тепер позвольте мені Мр. Тейбль — відозвав ся лікар до него—звернути вашу увагу на то, що вам іде кров з лиця, бо куля вас зранила

— Що? То пістолет капітана був набитий справдешною кулькою?—відозвав ся Мр. Тейбль і поблід як стіна, махнув руками і – зімлів.

Як було поправді при тім поєдинку, не позістало тайною і всі льондоньскі ґазети о тім небавком розписали ся. З Мр. Тейбля почали так насьмівати ся, що він мусів аж покинути свою службу в базарі, щоби не бути предметом публичного насьміховиска. Але за то знайшов відшкодоване, бо пані Спенсер зірвала остаточно з капітаном і віддала ся за него.

Отже се був послідний двобій в Англії і від тої пори не було вже про ніякий чувати.

*

Як вже сказано, були часи, коли манія двобоїв особливо в Німеччині і Франциї, отже якраз в тих краях, де розбишацке лицарство мало найбільшу перевагу, так була людий запоморочила, що власти духовні і сьвітскі виділи ся спонуканими виступати рішучо против них а навіть їх строго заказувати. Характеристичне, що якраз в Німеччині а спеціяльно в нинїшних Прусах, де ось недавно тому в німецкім парляменті завелась була широка дискусия за і против двобоїв, вже давно, бо ще під конець 17 го століття появив ся був строгий заказ заводити двобої. Заказ той видав не хто инший лиш Фридрих III. князь-електор (вибoрець) бранденбурґский а пізнійший Фридрих І. король пруский, а він так характеристичний і так під теперішну пору важний, що ходить ся з него дещо навести.

Було то 6. серпня 1688 р. коли появив ся бранденбурґский едикт против двобоїв „Churfürstlich Brandenburgisches Edict wider die duella“ а в нім в артикулі четвертім сказано насамперед: „Хто з двірскої, цивільної або войскової служби, високого чи низького стану, шляхтич чи нешляхтич, чужинець або земляк чує ся обидженим якоюсь помовкою, зґірдливою бесідою, ганьблячими словами, мінами і рухами або й вчинком, той повинен тихонько і по геройски сам себе опанувати і зроблену єму кривду подати до відомости нам або нашому правительству, високим военним офіцирам, під властию котрих знаходить ся той що обидив, або на університетах професорам, або міским маґістратом“.

Дуже строга кара назначена на тих, що визивали би до двобою; едикт той постановляє: „Хто би важив ся в який небудь спосіб визвати другого до двобою, хоч би той двобій опісля й не відбув ся, то такий злочинець (!)

користи довготревалої інвестицийної проґрами. Машталька виступав за предложенями про льокальні зелізниці та полемізував з міністром фінансів та зелізниць, що лише ті зелізниці мають бути будовані, які запевнюють відповідний дохід.

З Будапешту доносять: Ві второк коли опозацийні посли прибули громадно до сойму заявив ім комісар поліцаї, що 60 виключених послів не сьміють переступити поріг соймового будинку. Против сего протестували Юст і Апоні, заявляючи рівночасно, що також і инші посли зрікають ся права входу до сойму.

На початку засідання відчитав Тіса заяву палати папів про приняте войскових законів. Премієр Люкач предложив цісарский рескрипт яким замикає ся ві второк I сесию сойму, а твирає ся II сесию в середу. Потім засідане замкнено.

В середу перед засіданем сойму опозиция удала ся знов громадно до сойму, але поліция еї не допустила, після чого опозацийні посли, підносячи як звичайно оклики і протесте, завернули ся. Опозиццийним послам товаришили великі товпи публики з окликами: „Геть з правительством і Тісою!“ Посли удали ся до льокалю народвої партиї. Поліция одержала приказ усуненя товпи. Під напором поліциї і жандармериї товпа розбігла ся і лише завдяки розвазї радн. поліциї Надіого ціла ся подія скінчила ся без поважнійших наслідків.

На засіданю сойму відчитано королївский рескрипт, яким отворено другу сесию сойму. Відтак приступлено до вибору містопредсїдателів.

Міністер гонведів Газай предложив закон в справі континґенту рекрута на сей рік.

Відтак предсїдатель кабінету др. Люкач предложив начерк закона в справі доповненя соймового реґуляміну в тім дусі, що предсїдатель палати є уповажнепий до часового виключеня члена палати, а на випадок конечности до візваня поліциї і войска, як також, що предсідатель є уповажнений видалити з палати посла, котрий не примінює ся до зарядженъ предсїдателя і нарушує супокій, також при помочи поліциї і войска. Коли такий посол не вийде на візване предсідателя зі салї, предсїдатель може без розправи віддати справу сего посла комісиї, котра протягом 24 годин має здати звіт і може оречи, що сей посол тратить мандат. Такий посол не може бути в тій самій сесиї вибраним на ново.

По полудни зібрали ся опозицийні посли в каварні коло сойму і звідси удали ся до сойму. Виключених послів не впущено і они знов віддалили ся. На пополудневім засїданю доконано кілька виборів до комісиий.

На засїданю партиї праці заявив мін. Люкач, що правительство не наміряє тепер переводити закона в справі заостреня реґуляміну і хоче відложити сю справу аж до часу, коли заостренє реґуляміну покаже ся знов конечним. Заяву сю принято до відомости.

Новинки.

Львів 21 червня 1912.

— **Іменованя.** Є. В. Цісар надав старшому радникови адміністрацийному в дирекциї домен і лїсів у Львові Теодорови Білиньскому титул і характер радника Двора. — Є. В. Цісар надав професорови IV ґімназиї у Львові, Волод. Левчевскому титул радника шкільного. — П. Міністер скарбу іменував концпіста скарбового дра Стан. Мілашевского, комісарем скарбовим

— **Президент** гал. Дирекциї почт і телеграфів Ришард Вопатерні вернув з урльопу і обняв управу дирекциї.

— **Іспити кваліфікацийні** для учителїв ґімнастики в школах середних відбудуть ся у Львові дня 3 липня 1912.

Кандидати зголошуючі ся до того іспиту, мають до комісиї іспитової вносити подання на письмі, в котрих треба: 1) предславити дотеперішний хід житя і образованя: 2) виказати укінчене середної школи або семінариї учительскої; 3) подати мову, в якій наміряють удїляти науки.

Подання зі зголошенем до іспиту приймає до дня 2 липня с. р. предсідатель комісиї іспитової у Львові др. Генр. Кадий ул Зелена 25.

— **На евхаристичний конґрес до Відня.** Руска комісия кватирункова евхаристичного комітету у Львові одержала запевнене, що рускі учасники будуть мати відповідне приміщене у Відни по приступній ціні. Користати з сего приміщеня будуть лишень тоті, що найдальше до кінця червня зголосять ся в епархіяльних комітетах у Львові, Перемишли і Станиславові. Просить ся учасників конґресу з львівскої Епархії, щоби безпроволочно прислали свої зголошеня до Впр. о. Ілярия Паньківского, віцеректора духовної Семинариї у Львові, улиця Коперника ч. 36. Пригадує ся, що враз з зголошенем треба прислати 7 К на карту участи, 2 К на покрите видатків комітету, разом 9 К. За кватерункову Комісию Олекс. Пісецкий.

— **Філія тов. „Учительска Громада“** в Коломиї приступає в шкільнім роцї 1912/13 до отвореня першої кляси жіночої ґимназиї в Коломиї. Вступні іспити відбудуть ся дня 3 липня 1912 р. Замісцеві учениці найдуть приміщене в дівочім інтернатї Руского Товариства педаґоґічного в Коломиї. Зголошувати ся належить до Вп. Леонтия Кузьми, ґимн. проф., яко до голови філії Тов. „Учительска Громада“ в Коломиї. — Видїл.

— **Велику картярску нору** удало ся сими днями викрити віденьскій поліциї. Дирекция поліциї у Відни доставала вже від довгого часу донесеня то анонімні то навіть з виразним підписом імен і назвищ, що в каварни Орстне-

---

має бути позбавлений на віки всїх своїх шарж і обслуг, коли які має. Коли він не урядник, то дістає три роки вязниці і тратить на три роки половину всїх своїх доходів: сума тота припадає тодї по одній половинї фіскусови а по другій половинї найблизшому шпиталеви або призначуєсь на побожні цїли. Коли же злочинець не має ніяких средств, то его засуджує ся на шість лїт робіт в крїпости.

А вже найхарактеристичнійше єсть то, які страшенні кари назначує едикт на тих, котрі би дійстно двобою допустили ся: „Хто би важив ся станути дійстно зі своїм противником до двобою чи то зі шпадою чи з пістолетом, чи на кони або пішки, то они оба, якого би й не були стану, званя або достоіньства, **мають бути засуджені на смерть;** коли они зі шляхти то **мають бути страчені мечем**, коли же не зі шляхти, то через **повішене**, і то без взгляду на то, що нїхто з них в двобою анї житя не стратив анї не був поранений.

Колиж бо один злочинець або й оба погибли на місци, то тїла їх мають бути закопані або таки на тім самім місци, або на якім иншім нечестнім місци; коли то шляхтич, то его має **лупій закопати**, в противнім случаю має він бути **повішений** на шибеници на пострах для других. „Убийник“ (в двобою) має бути позбавлений всїх своїх шарж і достоіньств а скоро би его зловили має бути зроблений ему процес, шпаду мають ему зломити і він має бути страчений мечем; коли же то не шляхтич, то має бути повішений: але его тїла не треба здоймати, лиш має доти висїти на шибеници, доки аж само з часом не відпаде“. На тім однак ще не конець. Едикт постановляє ще, що все майно так засуджених за двобій мало бути сконфісковане, з виємкою конечного удержаня для вдовиції і сиріт а відтак і то майно, що належало до жінки.

Коли же двобій відбув ся де за границею держави а участники мимо трикратного завізваня не ставились або повтікали, то они мали бути „повішені в образї“, значить ся, кат мав прибити їх імя і назвище а поможности також і їх образ на шибеници.

Наконець годить ся тут ще й то згадати, що згаданий едикт постановляє, в який спосіб має бути дана обидженим сатисфакция перед судом. За всї обиди — сказано там — доконані мінами і рухами, лайкою і ганьблячими словами, треба обидженого устно або письменно перепросити, причім той, хто обидив, мусить перед повним судом „**бити ся по писку**“. В противнім случаю слідує знову усунене з уряду, грошева кара, вязниця і вигнане з краю“.

З наведеного тут едекту виходить ясно що як з одної сторони манія двобоїв в сїмнайцятім столїтю мусїла була прибрати величезні розміри і стала ся язвою суспільности в Німеччинї, так з другої сторони двобій тодї уважано за просте розбишацтво за котре карано навіть смертию, бо очевидно суспільність не виділа иншого способу як оборонити ся від тої язви. Дивним длятого мусить видавати ся, що в наших часах знаходять ся ще широкі круги суспільности, котрі двобій уважають за щось що так скажемо конечного, бо за щось висшого і благороднійшого для оборони своєї чести як судове рішенє. Нема сумніву, що в сїм пониманю значіня двобою знаходить ся також і хибне, що найменше односторонне пониманє чести. Не одному, котрий уважає ся оскорбленим на своїй чести, суд би може того не признав, а противно може би й виказав вину по его сторонї; двобій ставить его в такім случаю висше, і дає ему бодай можність заспокоїти свою особисту злість і завзятість.

Двобої задержались нинї головно лиш в тих кругах, котрих початок сягає середновічного розбишацкого лицарства отже у шляхти і головно у войску, але й там вже тратить нинї дуже своє значінє. В анґлійскім войску двобоїв вже давно не ма а в инших домагають ся також рішучо їх усуненя, чого доказом була хоч би й дебата в німецкім парляментї яка завела ся там була головно дня 13 мая с. р. а котрої основою стало ся було слїдуюче внесене комісиї: 1) Взиває ся канцлера державного, щоби в як найкоротшім часї поробив кроки, які моглиби двобій усунути особливо же виступити против примусу до визиваня до двобою і до приниманя тогож визваня, передовсім же щоби розпорядженє з 1897 р. було у всїх частях як найстрогійше переведене а іменно щоби особи нечесного способу мисленя були серед всяких обставин виключені від гонорового поступованя. — 2) Взиває ся канцлера державного поробити кроки щоби незаконним двобоям у войску зробив конець в той спосіб, аби у войсковім карнім законї була переведена зміна в тім дусї, щоби за двобій і за визиванє до двобою увільньовано за кару з войска.

Над сими внесенями завелась була широка дискусия. Між иншими пос. Ґребер доказував, що треба конче в станї офіцирскім а відтак і в широких кругах суспільности, котрі его малпують, усунути фальшиве понятє о чести. Коли в офіцирскім корпусї удасть ся перевести пошановане для закона карного, то і академічні круги і т. д. підуть за ним. Особи нечесного способу мисленя треба конче усунути зі стану офіцирского. То не повинно бути, щоби обманюваний супруг для направи своєї чести служив чужолюбникови за цїль до стрїляня. Пос. Гайн виступив також против змушуваня у войску до двобою, бо честь офіцира не може прецї бути инша як неофіцира. Двобій то глупота; він лиш шанталавцеви помагає хвилево надавати собі гонор а так само мантїєви, злодїєви, чужолюбцеви і фальшівникови.

В оттакій спосіб вела ся в німецкім парляментї дебата над справовою двобою і остаточно закінчила ся тим, що ухвалено, що не можна увільнити з войска офіцира, котрий не приймає двобою. Що ся ухвала не скасує ще двобою у войску, се річ ясна і для того буде ще довго як бувало.

ра, при ул. Пратер відбуває ся на велику скалю газардовия, гра в карти а особливо гри знані під назвою „Наші-Ваші“ і „Штос“. Полиция старала ся кілька разів прихопати грачів на горячім вчинку, але безуспішно, бо господар, кельнери, гості і приятелі дуже пильнували того, щоби полиция гостий не заскочила.

Перед кількома днями комісар полициї др. Фрід зайшов до тої каварні, щоби там близше розглянути ся і пішов просто до комнати грачів та сів собі коло них яко т. зв. „кібіц“. Зразу грачі хотіли его випросити, але він виглядав на того чесного чоловіка, що полишали его в спокою.

Ві второк вернув Фрід знов до каварні, але привів з собою аґентів, котрі позасідали при ріжних столах так, що їх присутність не впала нікому в очи. Фрід пішов знову „кібіцувати“ до згаданої комнатки. Грачі вже тепер зовсім не звертали на него уваги. Коли тепер почали ся такі газардовні гри як „Наші-Ваші“ і всілякі инші, комісар Фрід поклав руку на банку і відозвав ся: „В імени права!“ — Грачі вхопили за стільці а відтак видерли комісареви з рук гроші так, що ему осталось всего лиш 5 корон. Тимчасом впали до комнати аґенти і арештували грачів. На полициї списано з ними протоком і випущено на волю. Помежи грачами були купці, властителі каварень, шофери, архітекти, конторнсти, якийсь помічник покривача дахів, кельнери, один моторовий від трамваю і якийсь властитель камениці, разом 35 осіб.

— **Катастрофи** Оногди переїхав поїзд коло Пшеворска чотирох робітників в місци, де шлях зелізничий нагло скручує. Робітники усунулись перед одним поїздом, впали однак під другий, що надійшов з противної сторони із закруту. — З Лінкепінґу, міста в полудневій Швециї доносять про страшну зелізничу катастрофу, яка стала ся в неділю рано на стациї Мальштепіт. Нічний поспішний поїзд, що їхав до Стокгольму, наїхав на згаданій стациї на тягаровий поїзд. Наслідки стовку були страшні: 18 осіб убитих, 16 покалічених; кілька возів розлетіло ся на куси. Між убитими находить ся дочка помершого недавно Стріндберґа. Причиною катастрофи було хибне уставлене зворотниці. — В Устю вибух збірник в тамошній фабрици цукру, який містив 15 тисячів метричних сотнарів меляссн. Шкода е величезна. З людий ніхто не згинув, але е кільканайцять осіб ранених. — Підчас прогульки в гори згинув віденьский технік іменем Брем.

Господарство, промисл і торговля

— **Окружне господарске віче в Коломиї.** Заходом Філії Краєв. Тов. госп. „Сільский Господар“ в Коломиї відбуде ся в пятницю 28 червня 1912 о 12 годині в полудне в горішній сали в „Народнім Домі“ в Коломиї Окружне Господарске Віче з слідуючим дневним порядком:

1. Отворене віча.
2. Орґанізация земних рільних плодів — реферат Директора Союза господ.-торгов. Спілок п. Сильвестра Герасимовича зі Львова.
3. Орґанізация збуту худоби — реферат Дир. Союза для збуту худоби п. Ярослава Литвиновича зі Львова.
4. Звіт делеґатів Коломийскої Філії з поїздки на виставу до Праги.
5. Справа вистави домашного промислу в Коломиї.
6. Внесеня і запити.

З огляду на се, що на дневнім порядку будуть порушувані дуже важні і цікаві господарскі справи, просимо всіх наших хліборобів так богатих як і бідних, так старих як і молодих, до як найчисленнійшої участи. Братя хлібороби: Не жалуйте ні часу ні труду і спішіть на віче, на якім почуєте не одну добру раду, не одну науку, що з неї мете мати пожиток на ціле житє.

За Виділ Філії Краєв. Тов. Господ.
„Сільский Господар“ в Коломиї:

Тэодор Примак. голова. *Богдан Левицкий.* секретар.

Телеграми.

Відень 21 червня. В звичайнім голосованю відкинено внесене меншости комісиї, щоби над предложенями войсковими перейти до порядку дневного а ухвалено 268 голосами против 95 приступити до специяльної дебати.

Бенґазі 21 червня. Официяльно доносять о стичках в оазі Сукані: Турки мали потерпіти великі страти. По італїяньскій стороні було 2 убитих і 11 ранених.

Чікаґо 21 червня. Комісия верифікацийна републиканьского конвенту народного вибрала предсїдателем 30 голосами против 18 приклонника Тафта, против приклонника Рузвельта. Приклонники Рузвельта вийшли з комісиї з протестом, що не було свободи голосу. Відтак вернули, але коли не одержали достаточної запоруки що до верифікациї мандатів, вийшли знов з салї і не взяли участи в нарадах.

Константинополь 21 червня. Порта в справі італїяньских лїкарів згодила ся в основі на їх полишене з виїмкою деяких наведених по имени, котрі мусять виїхати.

Константинополь 21 червня. Вчера по полудни один з італїяньских кораблів перевозових заплив до заливу Джумарталик (на полудни від Адана), небавком однак відплив. Другий корабель перевозовий прибув до порту Мерзіна (на захід від тамтого), перешукав там кілька пароплавів і вітриловців а відтак відплив в сторону як до Сириї.

Пекін 21 червня. В Мукдені збунтувала ся оногди одна бриґада і допустила ся рабунків многих банків і домів ювілерских. Кілька домів підпалено і знищено. Жінки і діти сховали ся до анґлїйского консуляту.

Надіслане.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем **1 мая 1912** р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні означені грубим друком. Години нічні від 6·00 вечером до 5·59 рано означені підчеркненем чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: 12·35, 3·40, 8·22, 8·35, 2·05 §), 2·45, 3·45 *) 5·46 †), 6·05, 7·00, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня. †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·10, 10·35, §2·16, 2·27, 2·50†), 8·40, 11·13.
†) до Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

До Черновець: 2·50, 6·10, 9·15, 9·37, 2·25, 3·05*), 6·28 †), 7·58•), 11·00.
*) до Станиславова. †) до Коломиї. •) до Ходорова кождого попередного дня перед неділею і сьвятом.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02 §), 1·45, 6·50, 11·25
§) Від 16/6 до 8/9 включно лише в неділю і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·58, 9·05, 3·50, 10·56.

До Сокаля: 7·35, 2·21, 8·00, 11·35 *)
*) до Рави рускої (лише в неділї).

До Яворова: 8·40, 5·45.

До Підгаєць: 5·55, 4·53.

До Стоянова: 7·55, 5·20.

з двірця „Львів-Підзамче“:

До Підволочиск: 6·25, 10·55, 2·29 *), 2·42 3·07 †), 9·01, 11·30.
†) до Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

До Підгаєць: 6·09, 1·21 *), 5·15, 10·40 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

з двірця „Львів-Личаків“:

До Підгаєць: 6·28, 1·40 *), 5·36, 10·59 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова 2·22, 5·45, 7·25, 8·50, 10·05, 1·10*), 1·30, 2·00§), 5·40, 7·25†), 8·25, 9·50
*) з Тарнова, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня, †) з Мшани 15/6 до 30/9 включно щодня.

З Підволочиск: 7·20, 11·30, 1·50§), 2·15, 5·30, 10·30, 10·48†)
†) з Красного, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Черновець: 12·05, 5·15§), 5·45†), 7·40, 10·25*), 1·55, 5·52, 6·26, 9·34
*) зі Станиславова, †) з Коломиї, §) з Ходорова кождого слїдуючого дня по неділи і сьвяті.

Зі Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§, 11·00
§) від 16/6 до 8/9 включно лише в неділі і рим.-кат. сьвята.

З Самбора: 7·50, 9·55, 2·10, 8·30

Зі Сокаля: 7·10, 1·25, 7·57

З Яворова: 8·12, 4·20

З Підгаєць: 11·10, 10·20

Зі Стоянова: 10·01, 6·30

на дворець „Львів-Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·11, 1·36*), 2·00, 5·10, 10·12, 10·31†)
†) з Красного, *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підгаєць: 7·26*), 10·49, 6·29*), 10·01, 12·00§)
*) з Винник, §) з Винник лише в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

на дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 7·08*), 10·31, 6·11*), 9·41, 11·43§)
*) з Винник, §) з Винник в суботу і нед.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ

Ц. к. уприв. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Терноподи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдоклад-нійшім дневнім курсї, не числячи ніякої провізиї.

Біржові замовлення

виконує ся під найкористнійшими услівями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і користної

льокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ

числа льосів і инших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до перехованя цінні папери і уділяє на них задатки.

Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

Сховкові депозити
(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує, в сталевій панцирній касї сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де безпечно а дискретно може переховати своє майно або важні документи. В тім напрямі починив банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядження.

Приписи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділі.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада.